

תת"ע 9253/06/15 - מוחמד חסונה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 9253-06-15 מדינת ישראל נ' חסונה מוחמד
תיק חיצוני: 52200778869

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	מוחמד חסונה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 8.9.15 בהעדר התייצבות המבקש.

על פי כתב האישום, ביום 18.4.15 בשעה 05:35 המבקש בהיותו נהג חדש שטרם מלאו לו 21 שנה הסיע ברכב הנ"ל 3 נוסעים, ובמושב שלצדו לא ישב מלווה כהגדרתו בפקודת התעבורה, בניגוד לסעיף 12 א 2 לפקודת התעבורה. על המבקש נגזרו העונשים הבאים: קנס בגובה ₪1,200, פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית שרוצתה ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים.

המבקש נשפט בהיעדר לאחר שהוזמן כדין, בעצם חתימתו על שולי ההזמנה לדין וכתב אישום, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב לדין בעקבות סכסוך דמים במשפחה, אשר הוביל לסכנה שנשקפת לחייו שעה שנמצא מחוץ לביתו. משנשפט המבקש בהיעדר, הוא לא התעלם מפסק הדין והפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. כמו כן, טען בא כוחו, כי למבקש טענות הגנה טובות, שכן לדבריו לצדו ישב נהג מלווה שעה שעוכב לבדיקה ע"י המשטרה, אך השוטר סירב לבטל את ההזמנה לדין בטענה כי "כבר רשם את הדו"ח". עוד ציין, כי המבקש ידאג להתייצבותו של מי שישב לצדו בשעת הנהיגה ואשר שימש כמלווה לדין שייקבע. בנוסף, נטען כי סעיף האישום המיוחס בהזמנה לדין הינו שגוי.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעמים הבאים: באשר לטענה כי המבקש לא יצא את ביתו בשל סכסוך דמים עם משפחה אחרת, ציינה המשיבה כי המבקש יכול היה לפנות באמצעות עורך דינו, מבעוד מועד, בבקשה מתאימה לבית

המשפט, כפי שידע לפנות לבא כוחו להגשת בקשה לביטול פסק דין. בנוגע לטענת עיוות הדין, טען ב"כ המשיבה כי ממקרא נסיבות הדו"ח עולה כי כלל הנוסעים ברכב שפרטיהם צוינו על ידי השוטר, מי מהם לא היה מתאים לשמש כמלווה על פי דין, ומבדיקה שערך, הנוסע שישב סמוך לתא הנהג אינו כשיר להיות מלווה כדין ואף נעדר רישיון נהיגה. לפיכך, סיכויי הגנתו של המבקש אינם טובים.

ב"כ המבקש המציא תשובתו לתגובת התביעה, וטען כי הוא קיבל לידיו את הייצוג בתיק זה רק ביום 30.9.15 לצורך ביטול פסק הדין, כך שביום הדיון בו נשפט המבקש בהיעדר, הוא לא היה מיוצג (צורך הסכם שכ"ט שנחתם ביום 30.9.15). באשר לטענת עיוות הדין, ציין כי מספיק שישנו ספק באם אכן נעברה עבירה ע"י המבקש, שכן לטענתו ישב לצדו מלווה, כדי לקיים עילה של עיוות דין, באם לא יינתן לו יומו בסופו של דבר.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

לטענת ב"כ המבקש, המבקש נמנע מלהתייצב לדיון בשל סכסוך דמים אשר מנע ממנו לצאת מפתח ביתו. מטיעון זה עולה כי המבקש ידע על מועד הדיון ולא נקט כל פעולה - הגשת בקשה לבית המשפט מבעוד מועד ו/או קבלת ייצוג משפטי ו/או שליחת אחר מטעמו לצורך בקשת דחייה - בכדי לקבל את יומו בבית המשפט.

זכותו של נאשם ליומו בבית המשפט איננה אבסולוטית ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים ובית המשפט מופקד על האיזון (עיין: רע"פ 3910/11 סימון ספיאשוילי נ' מדינת ישראל).

אשר על כן, לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

בעניין זה נפסק כי על הנאשם לפרט את הטענה ולהביא אסמכתאות בבקשתו, ואין די בכפירה כללית או בהצהרות כוללניות. על הנאשם המבקש את ביטול פסק הדין שניתן בהעדרו להראות בבקשתו כי התוצאה יכלה להיות שונה לו ניתנה לו ההזדמנות לנהל את ההליך (ראו: ע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל; ע"פ 16840-01-09 חידר נ' מדינת ישראל, ע"פ סיד אהמד נ' מדינת ישראל).

מדובר בנהיגה ברכב ללא מלווה. הנאשם לא הבהיר מי היה איתו ברכב ואך טען בעלמא כי לצדו ישב נהג מלווה. "מלווה" מוגדר בסעיף 1א12 כמי שמלאו לו 24 שנים אשר בידו רישיון נהיגה בתוקף לאותו סוג רכב חמש שנים לפחות. לבקשה לא צורפה אסמכתא כלשהי שבכוחה לסתור את הנטען ביחס למלווה שישב לצדו של הנאשם. בנקל יכול היה ב"כ המבקש לצרף אסמכתא ממשרד הרישוי באשר לשאלת תוקפו של רישיון הנהיגה של המלווה או אף את צילום רישיון הנהיגה של אותו מלווה, אם אכן היה ממש בטענה הכללית שנטענה. משלא עשה כן, אומר הדבר "דרשני". היה על הנאשם להיכנס לפרטי הכפירה כדי שביהמ"ש ילמד מהבקשה כי קיימים טעמים טובים לביטול פסק הדין ולא די בכך כי טען שידאג להתייצבותו של מי שישב לצדו בשעת הנהיגה לדין שייקבע.

עוד יצוין, באשר לטענה כי סעיף האישום המיוחס בהזמנה לדין הינו שגוי, סבורתני כי מדובר בטעות קולמוס, שכן בהזמנה לדין צוין סעיף 21 א 2 לפקודת התעבורה במקום סעיף 12 א 2 לפקודת התעבורה. אין בכך כדי לגרום למבקש עיוות דין.

בנסיבות אלה, משלא הוכח לי עיוות דין אין מקום לביטול פסק הדין.

הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ו, 29 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.